

İçsel DONANIMLAR

Ego/nefis, ruhun şatosunda bekçilik yapan bir nöbetçi gibidir. Şatoya girişin karşılığı rüşvet ve sıvazlamadır.

Çünkü ego/nefis, yerleşik algıların, kendini beğenmişliğin, üstünlük/bilgiçlik taslamanın, büyüklenmenin, kibrin, kalıp yargıların (stereotipler), önyargıların, olumsuz koşullanmaların, kuruntuların, dışlamaların, ötekileştirmelerin, ilişkilendirme yanılgısının, vs... yani Şu'loyo (böbürlenen) anlayışının ipliklerinden/anlamlarından dokunmuş kumaşın elbiseleriyle silahlanmış bir şekilde ruhun kapısında bekçilik yapmaktadır.

Şumloyo (tamamlayan) anlayışının anlamlarını/desenlerini taşıyan veya çağrıştıran yeni anlamların ruhun şatosuna girmesine, karakterin yeni oksijenlerle/düşüncelerle havalanmasına ve beslenmesine o NÖBETÇİ maalesef izin vermemektedir. Hoşuna giden havalarla/anlamlarla nefes almayı ve sıvazlanmayı arzulamaktadır. Başka bir anlamda ŞUMLOYO'nun samimi ahlaki kutsayan dönüştürücü ve yüreklendirici anlamlarının/değerlerinin ruhun düşünce ve mana dünyasına girebilmesi için adeta rüşvet istemektedir.

Nefsani arzular, egoya ait tavırlar/davranışlar, şahsi çıkarı gözetken tutumlar daha çok hoşumuza gittiği için ruhun şatosunda bekçilik yapan o silahlı nöbetçiye arzuladığı/hoşnut olduğu rüşveti vermekten geri kalmıyoruz.

Belki de onun için HAKİKATİN ilahi ışığı zihnimize/ruhumuza/yüreğimize kolaylıkla giremiyor. Karakterimize işlemiyor. Belki de onun için o IŞIĞIN yaşam veren farkındalığını ve hazzını yaşayamıyoruz!

İnsan olarak yaşamdaki temel görevimiz, deneyimlenen durumları sorgulayan ve gerekli dersi çıkaran bir motivasyon ile devam etmek, tekâmülde yol kat etmek, ÖZ ile birleşmektir. O özü gürleştirmektir. Özgürleştirmektir.